

Natura rerum

ГРАФІЧНЫЯ РАЗВАЖАННІ УЛАДЗІМІРА ХІНА

Вікторыя Харытонава

Уладзімір Хін (сапраўднае імя — Уладзімір Андрэевіч Правідохін) — неардынарны беларускі графік, вядомы непаўторным уласным стылем, член Беларускага саюза мастакоў, аўтар больш як 4 тысяч работ, многія з якіх знаходзяцца ў музеях, галерэях, цэнтрах мастацтваў Беларусі, Расіі, замежных краін. Сёлета Уладзіміру Андрэевічу споўніцца 80 гадоў. З гэтай нагоды ў галерэі Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі адкрыта персанальная выстава мастака «Natura rerum. Светабудова».

Уладзімір Правідохін нарадзіўся ў Бранску ў 1945 годзе, у 1975-м скончыў Кіеўскую акадэмію дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва і дызайну імя М. Байчука, з таго часу — актыўны ўдзельнік рэспубліканскіх і міжнародных выставак эстампа і малюнка, конкурсаў плаката, больш за паўсотні зборных выставачных праектаў у Мінску, Віцебску, Бранску, Полацку, у гарадах Расіі, Венгрыі, Сербіі, Казахстана, Арменіі, Швейцарыі, Германіі, Італіі і г.д., таксама на сваім творчым рахунку мае дзясяткі персанальных выстаў.

Графічныя разважанні Уладзіміра Хіна не раз экспанаваліся ў галерэях Нацыянальнай бібліятэкі. Так з удзелам мастака прайшлі выстаўкі «Эстамп», прысвечаная Герману Гесэ (2014); «Арт-лінія» (2013); «Слова і вобраз» (2008); персанальная выстаўка эстампа, прысвечаная 200-годдзю з дня нараджэння Ф. Цютчава (2003) і інш. У фондзе бібліятэкі захоўваюцца і даступныя чытачам каталогі выставак, буклеты, інтэрв'ю, артыкулы ў перыёдыцы і даведачных выданнях пра Уладзіміра Хіна і яго творчасць. Больш за 300 эстампаў, перададзеных мастаком, папоўнілі фонд графікі бібліятэкі.

Рэтраспектыўная выстава «Natura rerum. Светабудова» — плён працы мастака і філосафа. Экспазіцыя прадстаўляе 47 работ, якія сінтэзуюць мастацтва слова і выявы ў прасторы выкананай у 1970—2020-я лінагравюры і абразной гравюры на дрэве. Чорна-белая графіка Уладзіміра Хіна, унікальнага майстра, які працуе ў найстаражытнейшых тэхніках, аб'яднана ў экспазіцыйнае кола — сімвал цэласнасці і адзінства. Строгая дынаміка твораў, рытмічна размешчаных па васьмі гранях галерэі «Атрыум», узмацняе эфект мастацкіх выказванняў кожнай з серый, што адпа-

вядзе канцэпцыі аўтара — адлюстраванне разнастайнасці сусвету, яго ход. У свой час знакаміты савецкі ілюстратар, заслужаны мастак РСФСР Юрый Магілёўскі (1924—2002) назваў настолькі дакладнае бачанне і ўспрыманне Уладзіміра Хіна «дарам на чорна-белыя адносіны, з якім мастак нарадзіўся і які ўнікальны нават сярод графікаў, што адчуваюць і разумеюць чорна-белую гравюру».

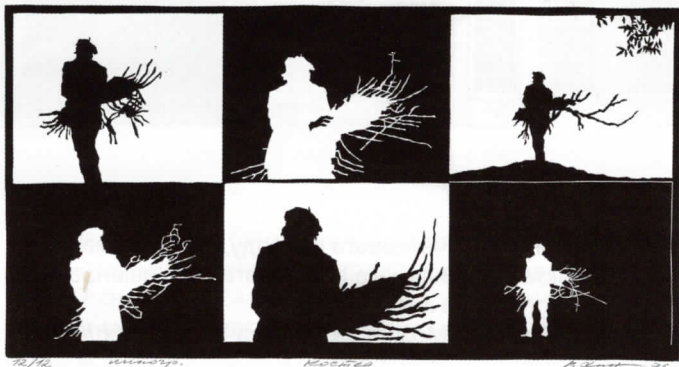

2

Прадметам творчага даследавання мастака, эпохамі яго **Natura rerum** стала сусветная паэзія (творы Фёдра Цютчава, Веліміра Хлебнікава, Элісеа Дыега, Германа Гесэ), трагічныя падзеі гісторыі (Чарнобыль, Вялікая Айчынная вайна), асабісты вопыт, стасункі, прыхільнасці і перажыванні. Прадстаўлены серыі работ «Метамарфозы» (1992—1993), «Дзённік» (2003), «Піраміды» (2007),

- 1 ■ 3 ■ Фрагменты экспазіцыі.
 2 ■ Уладзімір Хін. Серыя
 «Метамарфозы». Кампазіцыя №604.
 Лінагравюра. 1992–1993.
 4 ■ Вогнішча. Лінагравюра. 1976.

трыпціх «Думка-Форма» (2004) і інш. Выявы нярэдка змяшчаюць тэкст: цытаты, выказванні, высновы пашыраюць пластычную прастору гравюры да вербальна-семантычных межаў.

Мастак-філосаф уплятае паэтычныя радкі блізкіх па духу аўтараў і свае ўласныя ў насычаны, канцэнтраваны арнамент, які пераасэнсоўвае візуальна дэталь літаратурнага сюжэта. Серыі зліваюцца ў апавяданне аб пры-

родзе рэчаў, светабудове, метамарфозах узаемадзеяння чалавека з чалавекам і светам, аб касмічным парадку нябачна існых сіл. Палярнасць чорнага і белага адлюстроўвае энергію прасторы і часу, уваасабляючы яе ў графічных выявах і вечных знаках. Своеасаблівасць упарадкавання сусвету насычана метамарфозамі — рухальнай сілай жыцця. Выразны змест становіцца з цягам часу і з ходам экспазіцыі абстрактнай кампазіцыяй, абстрактнае паняцце набывае форму знаёмага сілуэта, рытм сілуэтаў і падзей становіцца змястоўным абазначэннем, сімвалам, а з часам — кропкай ва ўзоры прасторава-часовай парадигмы сусвету. Усё адзінае, з аднаго нараджаецца ўсё, развіваецца, трансфармуецца ў сваю супрацьлегласць, памірае і нараджаецца зноў. «Узнікаюць новыя светлы новых вымярэнняў», — сведчыць аўтар.

Графічныя разважанні аб свеце і чалавеку знаёмяць з духоўнымі пошукамі Уладзіміра Хіна на шляху да сябе. Адзінства формы і зместу, іх знакавасць, адчуванне часу, адвечнасць выявы, вербальная семантыка, паэтычныя арабескі і інтуітыўнасць, метафарычнасць і іранічнасць, закладзваныя ў гравюры, уласцівыя як светабудове, так і творчаму сусвету Уладзіміра Хіна, — «Natura rerum. Светабудова». М